

Thực hành phương pháp “dân vận khéo” của Chủ tịch Hồ Chí Minh trong công tác vận động thanh niên hiện nay

TS ĐOÀN MẠNH HÙNG

Học viện Chính trị khu vực I

Email: hungdoanmanhbctt@gmail.com

ThS THÁI HỒNG ĐỨC

Học viện Báo chí và Tuyên truyền

Email: thai.duc1982@gmail.com

Nhận ngày 7 tháng 7 năm 2022; chấp nhận đăng tháng 8 năm 2022.

Tóm tắt: Phương pháp “dân vận khéo” theo chỉ dẫn của Hồ Chí Minh là hệ thống cách thức nhằm vận động, tập hợp, quy tụ tất cả các lực lượng của mỗi một người dân, không để sót một ai, “góp thành lực lượng của toàn dân để thực hành “những công việc nên làm”, những công việc Chính phủ và Đoàn thể giao cho”⁽¹⁾ một cách khéo léo, phù hợp, đạt hiệu quả cao nhất đáp ứng yêu cầu, nhiệm vụ cách mạng của mỗi thời kỳ nhất định vì mục tiêu chung là độc lập dân tộc, tự do, hạnh phúc của nhân dân. Phương pháp dân vận khéo Hồ Chí Minh có giá trị lý luận và thực tiễn sâu sắc, định hướng cho việc thực hành công tác dân vận của Đảng, hệ thống chính trị ở Việt Nam, đồng thời có ý nghĩa thiết thực đối với công tác vận động thanh niên hiện nay.

Từ khóa: dân vận khéo; Hồ Chí Minh; thực hành; vận động thanh niên.

Abstract: “Skillful mass mobilization”, as instructed by Ho Chi Minh, is a system of methods to mobilize and gather all citizens to establish “the force of all people to perform tasks that should be done or tasks assigned by the Government and the Union (1)” in a skillful, appropriate, and most effective way so as to meet the requirements of a certain period for the common goal of national independence, freedom and happiness of the people. Ho Chi Minh’s skillful mass mobilization method has profound theoretical and practical value, orienting the practice of mass mobilization for the Party and Vietnam political system. It also has practical significance in mobilizing the youth today.

Keywords: skillful mass mobilization; Ho Chi Minh; practice; mobilizing the youth.

1. Phương pháp “dân vận khéo” Hồ Chí Minh - những chỉ dẫn cơ bản

Thứ nhất, “dân vận khéo” là “đi sát quần chúng” và “phải dân chủ với dân”.

Theo Hồ Chí Minh, dân chủ tức là phát huy quyền làm chủ của nhân dân, để nhân dân được “làm chủ” và thực sự “là chủ”. Người chỉ rõ, phát huy dân chủ không có nghĩa là: “không phải ở chỗ chào hỏi kính thưa có lễ phép mà đủ. Không được phung phí nhân lực, vật lực của dân. Khi huy động nên vừa phải, không nên nhiều quá lãng phí vô ích. Phải khôn khéo tránh điều gì có hại cho đời sống nhân dân. Biết giúp đỡ dân cũng là biết tôn trọng dân”⁽²⁾. Trong quan hệ với nhân dân, cán bộ, đảng viên, nhất là cán bộ làm công tác dân vận phải sâu sát, tìm hiểu kỹ càng: “Hiểu nguyện vọng của dân, sự cực khổ của dân. Hiểu tâm lý của dân, học sáng kiến của dân... Phải

tôn kính dân, phải làm cho dân tin, phải làm gương cho dân”. Để có thể: “nói dân tin, ở dân quý, làm dân theo”, người cán bộ dân vận phải khiêm tốn học hỏi nhân dân, thành thực lắng nghe sự góp ý, phê bình của nhân dân. Theo Hồ Chí Minh: “không học hỏi dân thì không lãnh đạo được dân. Có biết làm trò dân mới làm được thầy học dân”⁽³⁾. Nếu dân góp ý sai thì giải thích cho dân hiểu, nếu có khuyết điểm thì thật thà tự phê bình trước nhân dân và nghiêm túc sửa chữa, tuyệt đối không được khinh rẻ ý kiến của nhân dân; không được dùng quyền hành để “áp bức phê bình”.

Trên cương vị đứng đầu Đảng, Nhà nước, dù bận nhiều công việc, nhưng để hiểu dân, Chủ tịch Hồ Chí Minh vẫn bố trí tiếp dân tại Phủ Chủ tịch và dành thời gian để đi xuống cơ sở, tìm hiểu, “lắng tai nghe ý kiến của đảng viên, của nhân dân, của những người không

quan trọng”⁽⁴⁾. Những chuyến công tác về địa phương trực tiếp làm việc với nhân dân, đã giúp Người nắm sát công việc, hiểu đúng tình hình, từ đó đưa ra những quyết định chỉ đạo đúng đắn, hợp lý, hợp tình, phù hợp với thực tiễn. Mặt khác, các cuộc gặp gỡ giữa Người với các tầng lớp đồng bào, là dịp để đồng bào trao đổi, bày tỏ tâm tư nguyện vọng với người đứng đầu Nhà nước, đồng thời là nguồn động viên to lớn đối với nhân dân, là cơ sở thắt chặt hơn niềm tin giữa Đảng với dân. Với Hồ Chí Minh, Người luôn tâm niệm suốt đời được “tận hiến” và “dâng hiến” trọn đời mình cho nhân dân để được là người “đầy tớ” thật sự trung thành và tận tụy của nhân dân, “như một người lính vâng mệnh quốc dân ra trước mặt trận”⁽⁵⁾. Đối với nhân dân, Chủ tịch Hồ Chí Minh là tấm gương thực hành đạo đức mẫu mực mà ở Người toả ra ánh sáng của một tâm hồn lớn, một nhân cách lớn. Mỗi người dân Việt Nam và bạn bè quốc tế ai cũng thấy ở Người sự gần gũi, ấm áp, nồng hậu, bao dung, nếp sống giản dị và đức tính khiêm nhường, một sự giản dị thật vĩ đại, bởi vì Người đã hy sinh tất cả cho Tổ quốc, cho nhân dân. Lời căn dặn của Người với cán bộ, đảng viên trước lúc đi xa: “Mỗi đảng viên và cán bộ phải thật sự thấm nhuần đạo đức cách mạng, thật sự cần kiệm liêm chính, chí công vô tư. Phải giữ gìn Đảng ta thật trong sạch, phải xứng đáng là người lãnh đạo, là người đầy tớ thật trung thành của nhân dân”⁽⁶⁾.

Với quan điểm, để dân vận thành công, có hiệu quả thì phải luôn gần dân, sát dân. Vì thế, dù bận rất nhiều công việc đối nội, đối ngoại, từ năm 1955 - 1965, Người đã thực hiện hơn 700 lượt đi thăm các địa phương, công trường, xí nghiệp, hợp tác xã, đơn vị bộ đội... Người cho rằng: “Để phát huy ưu điểm, điều quan trọng nhất là để cho dân nói. Dân biết nhiều việc mà các cấp lãnh đạo không biết. Việc gì cũng phải bàn với dân; dân sẽ có ý kiến hay”. “Cán bộ đi về hợp tác xã không phải chỉ vào nhà chủ nhiệm để có chỗ ở sạch sẽ và có cơm nước đảng hoàng mà phải đi vào nhân dân”, phải “ba cùng”. Phê bình thói quan trên về làng, Người yêu cầu: “Phải làm sao cho cán bộ mỗi khi về làng, nhân dân niềm nở vỗ vai, mời ‘anh’ uống nước mới tốt. Nếu cán bộ về mà dân trải chiếu hoa, bắt gà làm cơm là không được. Bao giờ dân coi cán bộ là người của dân, đối với cán bộ không còn ‘lạ cụ ạ’ thì dân mới dám nói, mới dám phê bình”⁽⁷⁾.

Theo Hồ Chí Minh, thực hiện dân chủ nhưng phải quyết đoán. Quần chúng không có nghĩa là “theo đuôi quần chúng”, bởi lẽ: “Trong dân chúng, có nhiều tầng lớp khác nhau, trình độ khác nhau, ý kiến khác nhau”⁽⁸⁾. Người cán bộ phải có bản lĩnh vững vàng, nếu không sẽ thành đèo cày giữa đường. Phải biết cách tổ

chức phong trào phù hợp với trình độ, năng lực thực tế của quần chúng, không chủ quan, duy ý chí, áp đặt thực tiễn theo ý mình. Theo Người, “nếu cứ làm theo ý muốn, theo tư tưởng, theo *chủ quan* của mình, rồi đem cột vào cho quần chúng, thì khác nào ‘khoét chân cho vừa giày’... Ai cũng đóng giày theo chân. Không ai đóng chân theo giày”⁽⁹⁾. Cán bộ phải dám chịu trách nhiệm, không được dùng quyền lực để trấn áp người khác khi có ý kiến trái chiều.

Thứ hai, “dân vận khéo” thông qua tuyên truyền, vận động, giải thích, thuyết phục, phù hợp với từng đối tượng.

Phương pháp dân vận phải phù hợp với từng đối tượng cụ thể, kịp thời. Giáo dục, tuyên truyền vận động nhân dân thực hiện tốt đường lối, chủ trương của Đảng, chính sách, pháp luật của Nhà nước. Phương pháp dân vận là phải lấy tuyên truyền, thuyết phục làm chủ yếu; muốn vậy phải phát huy dân chủ, bàn bạc với nhân dân “bất cứ việc gì đều phải bàn bạc với dân, hỏi ý kiến và kinh nghiệm của dân”⁽¹⁰⁾. Thông qua trao đổi bàn bạc với nhân dân giúp các chủ thể một mặt hiểu thấu tâm tư, nguyện vọng của dân; mặt khác tiếp nhận ý kiến đóng góp chân thành, đúng đắn để xây dựng các chủ trương, nghị quyết đúng. Đây là cơ sở hình thành phương thức lãnh đạo đúng đắn của Đảng. Hồ Chí Minh khái quát quy trình “Sự lãnh đạo trong mọi công tác thiết thực của Đảng ắt phải từ trong quần chúng ra, trở lại nơi quần chúng”⁽¹¹⁾. Để giải thích cho dân chúng đòi hỏi cán bộ dân vận, Mặt trận và các đoàn thể phải nắm vững đường lối, chủ trương của Đảng, chính sách, pháp luật của Nhà nước.

Cách thức tuyên truyền, vận động, giải thích, thuyết phục có hiệu quả chính là biện pháp “đánh thông tư tưởng”⁽¹²⁾, làm cho mọi người hiểu rõ rằng việc làm đó là góp phần ích quốc, lợi nhà và một khi “Mỗi người dân đều hiểu rõ thì tất cả mọi khó khăn đều giải quyết được, tất cả mọi khuyết điểm đều sửa chữa được”⁽¹³⁾.

Mặt khác, thông qua các hình thức sinh hoạt của các đoàn thể quần chúng để tuyên truyền giáo dục đoàn viên, hội viên. Mặt trận Tổ quốc và các đoàn thể quần chúng cần xây dựng nội dung thiết thực, có trọng tâm trọng điểm, bám sát yêu cầu nhiệm vụ chính trị của Đảng, đoàn thể cũng là biện pháp để nâng cao nhận thức, hiểu biết cho đoàn viên, hội viên. “Dân vận khéo” còn thể hiện ở việc các chủ thể tham gia cần hiểu sâu sắc đặc điểm tâm lý của đoàn viên, hội viên, giai cấp, tầng lớp trong xã hội để tuyên truyền, vận động, thuyết phục có hiệu quả; thể hiện cách diễn đạt ngắn gọn, súc tích, dễ hiểu, dễ thực hiện. Với phương thức “đối tượng nào phương pháp đó” cùng với tin dân, hiểu dân, tôn trọng dân, phát huy dân chủ với nhân dân là biểu hiện rõ nét nhất của “dân vận khéo”.

Thứ ba, “dân vận khéo” là cùng dân “đặt kế hoạch thiết thực”, đúng mục tiêu, phù hợp với hoàn cảnh thực tiễn.

Hồ Chí Minh đã chỉ ra những yếu kém, khuyết điểm trong việc đặt chương trình, kế hoạch, mục tiêu: 1) Xây dựng chương trình, kế hoạch còn lúng cùn, kém linh hoạt, thiếu thiết thực, thiếu chu đáo, chưa tỉ mỉ; 2) Đặt kế hoạch chưa sát với hoàn cảnh thực tiễn của địa phương. Nơi thì đặt kế hoạch to quá, làm không nổi; nơi thì ban đầu làm quá ồ ạt, ít lâu sau thì đuối sức, không tiếp tục thi đua được nữa; 3) Nơi thì mỗi đoàn thể, mỗi ngành đều có một kế hoạch riêng không ăn khớp với nhau, thành thử “Trống đánh xuôi, kèn thổi ngược” dẫn đến dân thì bù đầu, không đủ sức mà theo các kế hoạch và không biết nên theo kế hoạch nào.

Thứ tư, “dân vận khéo” phải có sự lãnh đạo, chỉ đạo và tổ chức thực hiện một cách khoa học, chặt chẽ.

Trong công tác dân vận khéo cần cần có sự lãnh đạo đúng, sự chỉ đạo thống nhất, có sự phối hợp chặt chẽ giữa tổ chức Đảng với tổ chức chính quyền và đoàn thể quần chúng. Sự lãnh đạo phải thiết thực, toàn diện, có biện pháp tổ chức thực hiện chu đáo, chặt chẽ, có quyết tâm thực hiện đến cùng, như vậy mới tránh được hiện tượng “đánh trống bỏ dùi”, “đầu voi, đuôi chuột”, mang tính hình thức, lãng phí sức người, sức của.

Bên cạnh đó, Người cũng chỉ rõ những hạn chế, khuyết điểm trong thực hiện công tác dân vận “chưa khéo”: Không ít tổ chức đảng, chính quyền, đoàn thể còn chưa nắm vững phương thức lãnh đạo trong thi đua. Lãnh đạo có tính chất mệnh lệnh hành chính, hình thức chủ nghĩa. Sự phối hợp giữa các ban thi đua và các đoàn thể, các hội, các tổ chức, giữa cấp Trung ương và địa phương thiếu ăn khớp, thiếu chặt chẽ “tổ chức và lãnh đạo còn kém, không phát triển được hết sáng kiến và năng lực của quần chúng. Cơ quan lãnh đạo các cấp, các ngành, các đoàn thể, các địa phương thiếu sự phối hợp với nhau, thiếu sự tổng kết kinh nghiệm và trao đổi kinh nghiệm”⁽¹⁴⁾.

Hồ Chí Minh lưu ý, trong thực hành dân vận khéo cần đặc biệt chú ý công tác lãnh đạo khi phát động phong trào thi đua, phải có mục tiêu cụ thể với từng đối tượng, từng ngành, từng giới. Thi đua có nhiều loại: ngắn ngày, dài ngày, từng đợt hay nhiều đợt đều phải có tổng kết, đánh giá kết quả. Vì vậy, lãnh đạo phải cụ thể, kịp thời, thiết thực, phải có trọng tâm và nắm điển hình.

Thứ năm, “dân vận khéo” phải chú trọng khâu kiểm tra, kiểm soát, theo dõi, giúp đỡ, đôn đốc, khuyến khích nhân dân.

Hồ Chí Minh rất coi trọng phương pháp vận động quần chúng thông qua phát động các phong trào yêu nước, Người nghiêm khắc phê phán tư tưởng khoa

trương “phát” mà không “động”, lối làm ăn kiểu “đánh trống bỏ dùi”, “đầu voi đuôi chuột”, “nói thì hay làm thì dở”. Người yêu cầu lãnh đạo các cấp, các ngành khi phát động phải tổ chức tuyên truyền, theo dõi, kiểm tra đôn đốc, tổng kết, đánh giá, rút kinh nghiệm, kịp thời động viên khen thưởng các cá nhân, tập thể đạt nhiều thành tích, phê bình những người chưa hăng hái hoặc xem nhẹ thi đua hoặc thực hiện thi đua một cách hình thức, đối phó, qua loa.

Trong công tác vận động quần chúng, Hồ Chí Minh yêu cầu những người làm công tác dân vận cần phải coi trọng biện pháp kiểm tra, kiểm soát, tổng kết đánh giá có như vậy thi đua mới có ý nghĩa, mới tìm ra được các cá nhân tích cực sáng tạo, tập thể đoàn kết khắc phục khó khăn để trở thành điển hình tiên tiến. Qua đó, chỉ ra được những các cá nhân thiếu tích cực, yếu kém, tập thể bị chia rẽ, làm ăn không hiệu quả, từ đó tìm ra biện pháp khắc phục.

Mục đích của kiểm tra, kiểm soát là nhằm theo dõi, giúp đỡ, “nâng chỗ tốt, sửa chỗ xấu” chứ không phải để bới móc, xoi mói, hạ bệ, công kích lẫn nhau, ảnh hưởng đến công việc chung. Hồ Chí Minh nhắc nhở, trong thực hiện các phong trào cần nhận thức rõ “thi đua” chứ không phải “ganh đua”, bắt chấp mọi mảnh khoẻ, thủ đoạn chạy theo thành tích bằng mọi giá, tránh phô trương hình thức.

2. Tiếp tục quán triệt và thực hành phương pháp “dân vận khéo” của Hồ Chí Minh trong công tác vận động thanh niên hiện nay

Thanh niên là công dân Việt Nam từ đủ 16 tuổi đến 30 tuổi, là lực lượng xã hội to lớn, xung kích, sáng tạo, đi đầu trong công cuộc đổi mới, xây dựng và bảo vệ Tổ quốc Việt Nam xã hội chủ nghĩa; có vai trò quan trọng trong sự nghiệp công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước, hội nhập quốc tế và xây dựng chủ nghĩa xã hội. Hiện nay, nước ta có hơn 22,1 triệu người trong độ tuổi thanh niên, chiếm khoảng 22,5% dân số cả nước và gần 36% lực lượng lao động. Trong đó, có gần 60% thanh niên sống ở nông thôn, 98,7% người trong độ tuổi lao động có việc làm⁽¹⁵⁾.

Trước yêu cầu, nhiệm vụ mới của đất nước hiện nay, nhiều vấn đề về thanh niên, công tác vận động, tập hợp thanh niên đã và đang đặt ra cần phải được xem xét một cách khách quan, khoa học, phù hợp với thực tiễn của đất nước. Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIII của Đảng đã yêu cầu và nhấn mạnh: “Tăng cường giáo dục lý tưởng cách mạng, đạo đức, lối sống văn hoá, nâng cao lòng yêu nước, tự hào dân tộc, nuôi dưỡng hoài bão, khát vọng vươn lên; nêu cao tinh thần trách nhiệm đối với đất nước, với xã hội; xây dựng môi trường, điều kiện học tập,

lao động, giải trí, rèn luyện để phát triển lành mạnh, toàn diện, hài hoà cả về trí tuệ, thể chất và giá trị thẩm mỹ cho thế hệ trẻ. Tạo động lực cho thanh niên xung kích trong học tập, lao động, sáng tạo, khởi nghiệp, làm chủ các kiến thức khoa học, công nghệ hiện đại, phát huy vai trò trong sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc. Chăm lo nuôi dưỡng, giáo dục, bảo vệ thiếu niên, nhi đồng; dành những điều kiện tốt nhất, sự chăm lo chu đáo nhất cho trẻ em - tương lai của đất nước”⁽¹⁶⁾.

Trong thời gian qua, tầm nhuần tư tưởng Hồ Chí Minh và định hướng của Đảng về công tác dân vận nói chung, công tác vận động thanh niên nói riêng, các cấp bộ Đoàn, Hội Liên hiệp thanh niên Việt Nam, Hội Sinh viên Việt Nam và các tổ chức khác của thanh niên luôn khẳng định, đánh giá cao vị trí, vai trò của thanh niên, xác định thanh niên là lực lượng xung kích cách mạng trong sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc. Tổ chức Đoàn, Hội các cấp đã có nhiều đổi mới trong công tác nghiên cứu lý luận, tổng kết thực tiễn và đề ra những giải pháp phù hợp trong công tác vận động, đoàn kết, tập hợp thanh niên.

Tổ chức Đoàn các cấp thường xuyên đổi mới phương thức, nâng cao hiệu quả công tác tuyên truyền, giáo dục về chính trị, tư tưởng, học tập, nghiên cứu chủ nghĩa Mác - Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh, quán triệt nghiêm túc mọi chủ trương, đường lối và các nghị quyết của Đảng, của Đoàn phù hợp với tâm lý, trình độ nhận thức của thanh niên. Tăng cường các hình thức tạo diễn đàn trao đổi, đối thoại có tính tương tác với đoàn viên, thanh niên; thường xuyên nắm bắt tình hình tư tưởng, định hướng dư luận trong thanh niên thông qua điều tra xã hội học và mạng lưới thăm dò dư luận xã hội do Đoàn tổ chức. Triển khai sâu, rộng các nội dung giáo dục chủ nghĩa yêu nước, lý tưởng cách mạng, đạo đức, lối sống gắn với các phong trào hành động cách mạng của Đoàn, Hội. Tăng cường đổi mới và triển khai sâu rộng các mô hình giáo dục giá trị sống, kỹ năng xã hội; chú trọng giáo dục thanh niên thông qua những tấm gương điển hình tiên tiến, cá nhân tiêu biểu trong thanh niên. Thực hiện chỉ dẫn của Hồ Chí Minh luôn lấy “xây” để “chống”, góp phần lan toả các giá trị tốt đẹp, nhân văn trong thanh niên.

Tuy nhiên, bên cạnh những kết quả đạt được, công tác vận động thanh niên thời gian qua còn bộc lộ những hạn chế, yếu kém cần phải khắc phục như: Sự phối hợp giữa cấp uỷ Đảng các cấp với chính quyền, Mặt trận Tổ quốc, các đoàn thể chính trị - xã hội trong công tác thanh niên nói chung, vận động thanh niên nói riêng còn thiếu chặt chẽ, hiệu quả chưa rõ nét; nhiều địa phương, đơn vị, tổ chức còn hiện tượng “khoán trắng” cho tổ chức Đoàn,

Hội. Vai trò xung kích, tình nguyện của thanh niên trong tham gia các chương trình phát triển kinh tế - xã hội ở một số địa phương, đơn vị chưa thật sự tương xứng với tiềm năng, thể mạnh của thanh niên, hiệu quả chưa cao; công tác tư vấn, hỗ trợ, giải quyết việc làm, đào tạo nghề cho thanh niên, nhất là thanh niên nông thôn chưa đáp ứng yêu cầu đặt ra; hiệu quả, chất lượng hoạt động của tổ chức Đoàn Thanh niên, Hội Liên hiệp Thanh niên ở một số địa phương, đơn vị, nhất là ở địa bàn nông thôn, khu dân cư chưa cao; công tác đấu tranh phòng, chống tệ nạn xã hội trong thanh niên còn gặp nhiều khó khăn dẫn đến các tệ nạn này diễn biến khá phức tạp, khó kiểm soát trong đối tượng thanh niên, v.v..

Từ những chỉ dẫn của Hồ Chí Minh về phương pháp dân vận khéo và chủ trương, quyết sách của Đảng về công tác thanh niên, vận động thanh niên, trong thời gian tới, để công tác vận động thanh niên đạt hiệu quả cao hơn nữa, cần tập trung vào một số nhiệm vụ, giải pháp chủ yếu sau:

Thứ nhất, cấp uỷ đảng, chính quyền các cấp, mỗi cán bộ, đảng viên cần nghiêm túc nghiên cứu, quán triệt và ra sức thực hành phương pháp dân vận khéo Hồ Chí Minh; nhận thức đúng về vị trí, vai trò, tầm quan trọng của công tác vận động thanh niên; tập trung giải quyết kịp thời những vấn đề bức xúc liên quan trực tiếp đến đời sống, việc làm của thanh niên. Chú trọng xây dựng phong cách làm việc cho đội ngũ cán bộ làm công tác dân vận nói chung, cán bộ phụ trách công tác dân vận trong thanh niên nói riêng theo đúng phương châm Dân vận khéo của Hồ Chí Minh: “Ôc nghĩ, mắt trông, tai nghe, chân đi, miệng nói, tay làm”⁽¹⁷⁾. Khắc phục ngay việc “chỉ nói suông, chỉ ngồi viết mệnh lệnh” mà “phải thật thà nhúng tay vào việc”⁽¹⁸⁾.

Chú trọng hơn nữa sự lãnh đạo, chỉ đạo của các cấp uỷ đảng đối với chính quyền, Mặt trận Tổ quốc và các đoàn thể trong công tác vận động thanh niên. Theo đó, từng cấp uỷ phải xây dựng quy chế làm việc với chính quyền, định kỳ làm việc với Mặt trận Tổ quốc và các đoàn thể, nghe báo cáo và cho ý kiến chỉ đạo về công tác thanh niên, vận động, tập hợp thanh niên. Coi đây là một trong những nhiệm vụ trọng tâm trong chương trình công tác của các cấp uỷ, tổ chức đảng, chính quyền các cấp, kịp thời đề ra các giải pháp phù hợp để vận động thanh niên, phát huy hiệu quả vai trò xung kích, đi đầu của thanh niên trong công cuộc xây dựng, phát triển đất nước và phát triển kinh tế - xã hội ở các địa phương, đơn vị, tổ chức.

Thực tế cho thấy, công tác vận động thanh niên chỉ đạt được hiệu quả khi mỗi cấp uỷ đảng nhận thức đúng

đấn tằm quan trọng của thanh niên và công tác vận động thanh niên, tin tưởng, ủng hộ, tạo điều kiện thích đáng cho thanh niên; thường xuyên coi trọng công tác vận động thanh niên và giải quyết kịp thời các yêu cầu chính đáng liên quan đến cuộc sống, học tập và việc làm của thanh niên. Giải pháp này không chỉ quyết định đến chất lượng công tác vận động thanh niên mà còn quyết định đến việc thực hiện thắng lợi các mục tiêu kinh tế - xã hội của địa phương. Chính sự quan tâm đúng mức của cả hệ thống chính trị, toàn xã hội đối với thanh niên và công tác vận động thanh niên sẽ phát huy tối đa sức mạnh, nguồn lực của thanh niên trong các phong trào thi đua yêu nước, phát triển kinh tế - xã hội, xây dựng đất nước phồn vinh, hạnh phúc.

Thứ hai, tiếp tục đổi mới nội dung, phương thức vận động, tập hợp thanh niên của các cấp ủy đảng, chính quyền, Mặt trận Tổ quốc và các đoàn thể nhân dân; chú trọng, quan tâm đến lợi ích thiết thực của thanh niên. Thực hành phương pháp dân vận khéo của Hồ Chí Minh, nội dung công tác vận động thanh niên cần hướng vào nâng cao nhận thức, mỗi hành động, việc làm cụ thể của thanh niên trong tham gia phát triển kinh tế, xã hội, xây dựng môi trường văn hoá và trong quá trình hội nhập quốc tế; nâng cao nhận thức của thanh niên về tình hình của đất nước, về sự lãnh đạo đúng đắn của Đảng Cộng sản Việt Nam, về ý thức, trách nhiệm của thanh niên trong xây dựng và bảo vệ Tổ quốc Việt Nam xã hội chủ nghĩa; nâng cao ý thức tuân thủ pháp luật, nêu cao tính tiên phong, gương mẫu, tự giác trong thực thi nhiệm vụ được giao một cách sáng tạo, hiệu quả; nêu cao tinh thần làm chủ đất nước và làm chủ bản thân.

Thứ ba, đổi mới, nâng cao chất lượng hoạt động của tổ chức Đoàn các cấp, Hội Liên hiệp thanh niên. Đổi mới nội dung, phương thức hoạt động của Đoàn, Hội là yếu tố quan trọng để nâng cao hiệu quả công tác vận động thanh niên. Đổi mới nội dung hoạt động của các tổ chức Đoàn, Hội các cấp theo hướng đa dạng hoá các hình thức thu hút, tập hợp thanh niên; nội dung cần thiết phải được nghiên cứu, đổi mới thật “chu đáo, cẩn thận” và thiết thực hơn, đáp ứng được nhu cầu, sở thích, nguyện vọng của thanh niên. Tránh tình trạng “đầu voi đuôi chuột”, “chương trình mênh mông, khó thực hiện”.. như Hồ Chí Minh từng nhắc nhở các tổ chức Đoàn, Hội lúc sinh thời. Trong thời gian tới, cần nghiên cứu kiện toàn, củng cố tổ chức Đoàn, Hội các cấp theo hướng tinh, gọn, nâng cao chất lượng, hiệu quả hoạt động của tổ chức Đoàn, Hội từ trung ương đến cơ sở; chú trọng hơn nữa đến việc xây dựng đội ngũ cán bộ Đoàn, Hội có trình độ, tâm huyết với các hoạt động phong trào, am hiểu thực tiễn công tác

vận động thanh niên, có năng lực, kỹ năng phù hợp với vị trí công tác.

Xây dựng và thực hành nghiêm túc phong cách: “*Trọng dân, gần dân, hiểu dân, học dân và có trách nhiệm với dân*”, “*nghe dân nói, nói dân hiểu, làm dân tin*” trong đội ngũ cán bộ Đoàn, Hội chuyên trách các cấp; người đứng đầu các tổ chức Đoàn, Hội phải thật sự gương mẫu, có trách nhiệm trong thực hành phương pháp dân vận khéo Hồ Chí Minh trong công việc, cuộc sống hằng ngày, ở mọi lúc, mọi nơi.

Thứ tư, tăng cường công tác kiểm tra, giám sát; thường xuyên đánh giá, tổng kết, rút kinh nghiệm việc vận dụng và thực hành phương pháp dân vận khéo trong công tác vận động thanh niên.

Giải pháp này yêu cầu, cấp ủy đảng các cấp phải thường xuyên đôn đốc, kiểm tra, giám sát việc thực hiện công tác dân vận, đặc biệt là việc thể chế hóa, cụ thể hóa chủ trương của Đảng về công tác dân vận, việc xây dựng và thực hiện Quy chế dân chủ ở cơ sở; Tăng cường sự phối hợp thường xuyên giữa các tổ chức trong hệ thống chính trị trong thực hiện công tác dân vận. Tạo điều kiện để Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, các tổ chức chính trị - xã hội (trong đó có tổ chức Đoàn thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh) và nhân dân tham gia giám sát, phản biện xã hội, góp ý xây dựng Đảng, xây dựng chính quyền theo quy định của Hiến pháp năm 2013, Quyết định số 217-QĐ/TW và Quyết định số 218-QĐ/TW của Bộ Chính trị về giám sát và phản biện xã hội.

Cấp ủy Đảng, cấp bộ Đoàn, Hội các cấp cần coi trọng công tác sơ kết, tổng kết, đánh giá việc thực hiện các chỉ thị, nghị quyết của Đảng về công tác dân vận các tầng lớp nhân dân nói chung, đặc biệt là công tác vận động thanh niên. Đẩy mạnh các phong trào thi đua yêu nước, thực hiện tốt phong trào thi đua “*dân vận khéo*” gắn với việc học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh trong thanh niên; thực hiện tốt việc nêu gương, đẩy mạnh công tác tuyên truyền, nêu gương các tập thể, cá nhân điển hình, gương người tốt việc tốt trong thực hành công tác dân vận khéo của hệ thống chính trị./.

(1), (2), (3), (6), (10), (13), (14), (17), (18) Hồ Chí Minh (2011): *Toàn tập*, T.6, Nxb. CTQG, H., tr.232, 458, 432, 625, 233, 167, 134, 232-233, 233.

(4), (8), (9), (11) Hồ Chí Minh (2011), *Sđd*, T.5, tr.235, 336, 288, 525.

(5) Hồ Chí Minh (2011), *Sđd*, T.4, tr.187.

(7) Hồ Chí Minh (2011), *Sđd*, T.15, tr.526.

(12) Hồ Chí Minh (2011), *Sđd*, T.8, tr.525.

(15) Theo Ủy ban Quốc gia về thanh niên Việt Nam, năm 2021.

(16) Đảng Cộng sản Việt Nam (2021), *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIII*, Nxb. CTQG Sự thật, H., T.I, tr.168-169.